

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου,
Παντί τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι αὐτῆς,
Χάριν, εἰρήνην καί ἔλεος παρά τοῦ ἐνδόξως ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ .

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Λαμπροφώρα καί θριαμβευτική ἀνέτειλε καί ἐφέτος ἡ Κυριακή τοῦ Πάσχα. Σκιρτοῦν καί ἀγάλλονται οἱ ψυχές τῶν ὅπου γῆς Χριστιανῶν ἀπό τό χαρμόσυνο μήνυμα τοῦ ἀγγέλου γιά τόν Κύριο: «*Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν*» (Μάρκ. ιστ', 6)! Τήν ὁδύν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς διαδέχεται σήμερα ἡ χαρά τῆς Ἀνάστασης. Τό σκότος, πού προχθές «ἐπέπεσεν ἐπί πᾶσαν τήν γῆν», διαλύεται σήμερα. «*Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καί γῆ, καί τά καταχθόνια*». Ὁ θάνατος ἀποκαλύπτει πλέον τίς πραγματικές του διαστάσεις, ἀφοῦ «οὐκέτι κυριεύει τοῦ γένους τῶν θροτῶν».

Τώρα πιά οἱ πιστοί γνωρίζουν καλά, ὅτι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ ἐγγύηση καί προάγγελο καί τῆς τῶν νεκρῶν ἀνάστασης. Τό Ἅγιο Πνεῦμα ἀποκαλύπτει σχετικά στόν συγγραφέα τῆς Ἀποκάλυψης, Ἅγιο Ἰωάννη τόν Θεολόγο, τό θαυμαστό τοῦτο γεγονός, κατά τό ὅποιο «*ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτῇ, καί ὁ θάνατος καί ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτοῖς*» (Ἀποκ. κ', 13). Σαφές, ἐξάλλου, καί ἐλπιδοφόρα εἶναι καί ἡ κοσμογονική διακήρυξη τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «*Νυνί δέ Χριστός ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο*» (Α' Κορ. ιε', 20)!

Γι' αυτό, ὁ ἄνθρωπος δέν αἰσθάνεται μόνος, ἔρημος καί ἐγκαταλελειμμένος μέσα στόν πόνο, στήν θλίψη καί στήν δυστυχία του. Ἀντίθετα, ἔμπλεος ἀπό τήν σωτηριώδη χαρά τῆς θείας Ἀνάστασης, ἀντλεῖ δύναμη, ἐνίσχυση καί παρηγορία ἀπό τήν διαβεβαίωση τοῦ Χριστοῦ: «Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλά θαρσεῖτε, ἐγώ νενίκηκα τόν κόσμον» (Ἰω. 1στ', 33). Μέ αὕτη τήν ἀκλόνητη πίστη πρός τόν Ἀναστάντα Χριστό πορεύεται ἄφοβος καί ἄκαμπτος τόν ἀνηφορικό δρόμο τῶν ἀντιξοοτήτων καί τῶν κακουχιῶν τῆς ζωῆς. Μπορεῖ ἡ κακία, οἱ ἀδικίες, τά μίση καί τά πάθη, τά πολύμορφα φαινόμενα τῆς τρομοκρατίας, οἱ μάχες καί οἱ πόλεμοι, οἱ ἀσθένειες, οἱ ἀπρόσμενες συμφορές καί οἱ τραγωδίες τῆς ζωῆς νά συνταράσσουν πολλές φορές τίς καρδιές μας, «ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διά τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς» (Ρωμ. 9', 37)!

Πανηγυρικά, λοιπόν, κατά τήν ἀγία αὕτη ἡμέρα τοῦ Πάσχα, «θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, ἄδου τήν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχήν». Καί τοῦτο, γιατί ὁ Χριστός μέ τήν Ἀνάστασή Του συνέτριψε τόν θάνατο. Ἡ ἁμαρτία καί ὁ θάνατος δέν κυριαρχοῦν πλέον στήν ζωή μας, ἐφόσον ἡ ἀθανασία καί ἡ αἰωνιότητα ἀποτελοῦν, θεία χάριτι, τόν προορισμό τοῦ ἀνθρώπου.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ὁ ἐφετινός ἐορτασμός τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ εὐρίσκει καί πάλι, γιά τριακοστό πρῶτο στήν σειρά χρόνο, τήν ἡμικατεχόμενη πατρίδα μας στίς ἀγωνιστικές ἐπάλξεις γιά ἀπελευθέρωση καί δικαίωση. Ἡ Ἐκκλησία, ὅπως ἔπραξε πάντοτε σέ ὅλους τούς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ μας, παρακολουθεῖ καί σήμερα μέ αἵσθημα σύνεσης, χρέους καί εὐθύνης τά διαδραματιζόμενα. Ἀφουγκράζεται τούς προβληματισμούς τῶν πιστῶν τῆς καί κατανοεῖ τίς ἀνησυχίες καί ἀγωνίες τους, ἀλλά καί συνεχίζει νά ἀγωνίζεται καί νά προσεύχεται γιά τήν ἐξεύρεση μιᾶς δίκαιης καί ὀρθῆς λύσης στό ἐθνικό μας πρόβλημα. Μιᾶς λύσης, ἡ ὁποία θά διασφαλίζει τήν ἐλευθερία καί τήν σωτηρία τῆς νήσου μας καί τήν ἐθνικοθρησκευτική ἐπιβίωση τοῦ λαοῦ μας στίς πατρογονικές του ἐστίες. Χωρίς νά τρέφουμε αἰσθήματα μίσους καί ἐχθρότητας πρός τούς Τουρκοκυπρίους, οἱ ὁποῖοι εἶναι καί αὐτοί -ὅπως καί ἐμεῖς- θύματα τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς, ἀγωνιζόμαστε γιά τήν ἐφαρμογή καί στήν Κύπρο, καί γιά ὅλους τούς νόμιμους γηγενεῖς κατοίκους τῆς, τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Ζη-

τοῦμε καί ἐπιδιώκουμε καί γιά τόν λαό μας τά αὐτονόητα: Τήν ἐλευθερία, τήν εἰρήνη, τήν δικαιοσύνη, τήν ἐλεύθερη καί ἀπρόσκοπτη διακίνηση καί ἐγκατάσταση σέ ὅλη τήν ἐπικράτεια τῆς πατρίδας μας, τήν ἀσφάλεια καί τήν δημοκρατία. Πόθος καί προσδοκία μας εἶναι μιὰ Κύπρος ἐλεύθερη καί ἐνωμένη ἀπό ἄκρη σέ ἄκρη, ἀπό τήν Πάφο μέχρι τόν Ἀπόστολο Ἀνδρέα καί ἀπό τήν Λεμεσό καί τήν Λάρνακα μέχρι τήν Κερύνεια. Πρός τόν σκοπό αὐτό, καλοῦμε ὅλους σέ ἀγωνιστική ἐγρήγορηση καί σέ ἀντικατοχική ἐνότητα, κάτω ἀπό τήν ὑπεύθυνη πολιτική μας Ἡγεσία. Κανένας δέν θά ἐνδιαφερθεῖ γιά τό δίκαιό μας, ἂν ἐμεῖς δείξουμε ὀλιγωρία καί νωχέλεια στήν ἐπιδίωξή του. Μόνο ἡ ἀταλάντευτη ἐμμονή στό δίκαιό μας θά ὀδηγήσει καί στῆς πατρίδας μας τήν ἀνάσταση.

Μέ τίς ἀναστάσιμες αὐτές σκέψεις ἀπευθύνουμε τοὺς πατρικούς χαιρετισμούς τῆς ἀγάπης μας πρὸς ὅλο τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μας. Χαιρετίζουμε ἰδιαίτερα τοὺς πρόσφυγες, τοὺς ἐγκλωβισμένους καί τοὺς συγγενεῖς τῶν ἀγνοουμένων μας, καί εὐχόμαστε, ὅπως ὁ Ἀναστάς Χριστός εὐλογεῖ, στηρίζει, καθοδηγεῖ καί φωτίζει ὅλους μας, Ἡγεσία καί λαό, στήν πορεία τοῦ χρέους καί τῆς εὐθύνης γιά τήν δικαίωση τοῦ ἀγώνα μας καί τήν εὐτυχία καί προκοπή τοῦ λαοῦ μας. Χριστός Ἀνέστη, ἀδελφοί! Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα σέ ὅλους!

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου,
ᾠΑγιο Πάσχα 2005.

Μετ' εὐχῶν ἐγκαρδίων ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΣΗΜ.: Οἱ Ἐφημέριοι καθίστανται ὑπεύθυνοι γιά τήν ἀνάγνωση τῆς Ἐγκυκλίου μετὰ τό ἑωθινό Εὐαγγέλιο καί τό «Χριστός Ἀνέστη» καί ὅπωςδήποτε πρό τῆς μεγάλης συναπτῆς, στήν ἐξέδρα, ὅπου θά τελεσθεῖ ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως.